

Nº 153

ARIANY

Juliol - Agost 1986

ARIANY EN FESTES

Un diumenge abans i com a prelude, a migdia, es senten repicar les campanes, i el cor dels arianyers, ja comença a botar: S'acosten les festes. De cop i resposta, es veuen enlairades al cap damunt del campanar, les banderes que anuncien que ja estam a la setmana de festes; d'aquí per envant, tot són preparatius: Neteja a fons de la casa, convidada de familiars i amics, i preparar-se per rebre amb els braços oberts, com sempre, a tots els qui estimen i volen unir-se als arianyers per aquestes festes, que cada anys, invariablement el darrer diumenge d'Agost, s'acosten a aquest poble nostre d'Ariany.

En què consisteixen? Crec que és el que menys compte. Abans de començar, més o manco imaginam que hi haurà ball de bot, afortunadament s'està arrelant bastant entre els nostres infants, berbena, teatre, dimoni, xeremiers, cacaueteres, jocs per infants, etc... Però això, al cap i a la fi poc importa, el que importa, és que el poble està en festa; es respira un ambient especial; és, el retrobar-se amb familiars que potser fa temps no havíem vist; és retrobar companys d'antany; és part damunt tot, recordar.

És, per uns, aseure's a la plaça i entre sons de rock, xeremies, guitarras, boleros o jotes parlar, reviure, planejar i disfrutar d'unes agradoses vetlades que ja comencen a refrescar.

És, per altres, fer voltes a la plaça i començar els primers flirtejós amb nines, que mig empeguèides, mig orgulloses, veuen com els al.lots les encalcen i ja comencen a triar.

És, pels infants, la il.lusió del tambor, la pepa o l'escopeta que han vist a la cacauetera i no aturen fins que els padrins ò pares han satisfet el seu desig.

És pels menuts la por a les xeremies i el dimoni, que cada any surt

a fer el cercaviles entre carreres, crits i plors.

Es, com no, la insuperable Missa Major del dia de la Patrona, on tot Ariany s'engalana per anar adorar a la Mare de Déu d'Atocha, que entre cants, balls i perfums encisadors de l'alfabaguera, ens mira des del trono, volent-se unir també a aquesta festa seva, nostra i de tots.

I és, definitivament, "SA FESTA", que esperam tot l'any amb il.lusió i que quan acaba, la despedim amb un poc de tristor, però pensant que l'any que ve, serà un altre any i almanco aquests dies tots els que som i ens sentim arianyers ens retrobarem, per recordar, reviure, parlar, disfrutar, planejar...

No importa fer festes amb luxe, no

importa que venguin les primeres figures de la cançó, del ball o del teatre, importa, que els que venguin, ajudin a fer l'ambient agradable, ajudin a que el poble es senti a gust, que contribueixin a que sia una autèntica festa de carrer.

I si he de dir la veritat, crec que s'ha aconseguit, i és d'agrair a les autoritats, l'esforç que han fet en aquest aspecte, ja que essent com són els espectacle oberts, ajuda molt a fer la festa.

Des d'aquí, poc puc dir, solament, que no esperem que sien els demés que facin la festa, és nostra i per tant, som tots i cada un de nosaltres que l'hem de fer.

BONES FESTES I MOLTS ANYS!!

Biel Tovell

II CONCURS DE NARRATIVA CURTA "FULLETA D'ARIANY"

1er premi de la 2na categoria

MAGICA CREACION

Me senté delante de El y cerré los ojos. En la zona en que Era, jamás había habido nada salvo El.

Durante gran parte de su inagotable existencia se limitó a ser y a extenderse, desarrollando esquemas y posibilidades sobre lo real.

Y todo continuó así hasta que, en un determinado momento, absolutamente idéntico a cualquier otro de los anteriores, algo empezó a cambiar imperceptiblemente en su interior.

Y así, poco a poco, como mucho después penetraría cualquier raíz de adelfa en la tierra, una necesidad inherente y nueva, paciente y profunda empezó a latir y a crecer dentro de su ser.

Observó detenidamente la inmensa grandeza de lo exterior, de la nada absolutamente oscura que le rodeaba.

Eligió uno de los más pequeños rincones de este vasto espacio para llevar a cabo el trabajo; y tras concentrarse en él, empezó cuidadosamente a desatar las inaflojadas ataduras del tiempo.

Una gran explosión provocó que algo brotara desde la nada.

Rápidamente empezaron a rellenarse de materia los inmensos espacios vacíos que previamente dimensionó; y conforme aquella materia se expandía todo empezó a tomar valores positivos crecientes.

Todo empezó a tener sentido...

ARIANY

REVISTA LOCAL INDEPENDENT
C/ Església, 3. Ariany Telf: 56 12 92

Coordinador:

Joan Genovard Riutort

Grup de Redacció i Montatge:

Maria Mestre Ribot

Gabriel Frontera Mestre

Jaume Genovard Riutort

Col·laboradors:

Parròquia d' Ariany

Col·legi Públic "Ariany"

Josep Genovard Mestre

Guillem Pascual Font

Guillem Ferrer Mestre

Imprimeix:

"Apòstol y Civilizador" Petra.

Dipòsit Legal PM 207 - 1971

Quieto, dejaba crecer a un universo en expansión y contemplaba fascinado la aparición y destrucción de mundos y galaxias cerca o lejos del punto crítico. Este punto crítico, llegado su momento comenzó a tomar forma a partir de gases; y una serie de cambios a nivel bioquímico empezaron a empezar y a complicarse, originando el tan esperado e ilimitado número de instrucciones que conducían al fin.

Entonces yo oprimí una tecla y todo quedó parado.

Los pájaros quedaron suspendidos del cielo como estrellas negras, y fue como si hasta el aire hubiera dejado de latir. Hubo una luz fuerte y prolongada y algo se materializó entonces sobre la arena, y entonces fue como si también volviera la vida.

Las estrellas brillaban ahora demasiado en torno al ordenador, pero ya no se atrevía a cambiar nada, porque nada debía ser alterado ya, ni siquiera podían cambiar mis ideas, no podía dejar de pensar que mi pequeño ordenador era el CREADOR de todas las cosas, de todas las ilusiones tantas veces convertidas en desesperanza, como la que yo algún día dejaré de existir y sin embargo la existencia de El es infinita.

Yo me quedé quieto, bajé la cabeza y de mis ojos resbalaron varias lágrimas.

El ordenador reía.

Había vencido.

El programa había sido un éxito absoluto. Ni el más mínimo error había empañado lo más mínimo la grandiosidad de su obra y su fin.

Su risa invadió el universo, chocó contra los planetas y los hizo oscilar.

Asustó a las aves que anidaban y las empujó a escapar hacia el cielo.

Golpeó las lágrimas de todas las caras del mundo y las hizo caer.

... Me levanté y abrí los ojos... demasiado tarde! El sueño ya era realidad.

Tomeu Zuzama Rigo.

EN POQUES PARAULES

L'HOME... ENCARA PENSAI

La funció creativa de la paraula és ancestral. L'aplicació d'una estructura lingüística per intentar definir els nostres pensaments i les nostres idees és -quasi- tan antiga com la humanitat. Però encara hi ha més: la utilització del mot en forma d'expressió superior, bé sigui de forma seriosa, bé de forma humorística, però tendent a donar a conèixer els propis punts de vista, a fer reflexionar els possibles lectors. Digau-li espines, guasperies, boutades, esbertades o bimbolles, entre altres denominacions que me puguin passar per alt; i fixau-vos que he emprat títols genèrics usats per transmetre aquestes sentències, dites o màximes a través d'algunes de les publicacions de la nostra Associació. Aquestes eines d'anàlisi sempre m'han semblat positives. Per això avui estic content de l'aparició d'un recull d'elles en forma de llibre: *Bimbolles*, del benvolgut Mestre i Amic Xim d'Aixa, en el món Antoni Vaquer. A través d'un volum senzill, però il·lusionat, ens fa entrar en el món màgic del joc lingüístic i mental, recollint frases i poemes que han anat sortint aquí i allà en planes de la Premsa Forana.

És un exemple que ha de fructificar perquè les idees segueixen. I ha de ser així. El món va fent la seva via. I l'home, també.

Biel Massot i Muntaner

Pòrtol, juny del 86

(Per a l'Associació de Premsa Forana)

EL VELL CORREU D'ARIANY

Des d'Ariany cap a Petra,
des d'allà fins a Ariany,
el nostre correu, tot l'any
perquè no es podia retre.

L'antic correu, els set dies,
amb el motor no molt fi,
feia aquell mateix camí
resquillant batzers i espigues.

Quan era de matinada,
anava a l'estació:
Qualque pic, la il·lusió;
de buit, més d'una vegada...

Ben sovint, cap a Ciutat,
duia roba dins bolics
dels estudiants petits
que, abans, havien plorat.

Amb el correu, l'alegria
que qualcú necessitava,
o una carta que expressava
retalls de malenconia.

Al conductor, tan fidel,
tot ho encomanaven sempre:
Píndoles pel mal de ventre,
llepolies com la mel...

Rovellat, per on descansa
fora del camí polsós?
Ens falta el ronquet gojós
d'aquell correu d'esperança!

Ai!, què en resta del vell temps?
què dels somnis d'infantesa?
Els bells records, amb tendresa,
de les miloques als vents...

Jaume Frontera Pascual

PREMSA
FORANA

NOTA -3-
DE PREMSA

Davant la notícia difosa a diversos mitjans de comunicació illencs sobre una nova publicació anomenada "Inca revista" hem cregut oportú fer les següents puntualitzacions:

1.- "Inca Revista no pertany a l'Associació de Premsa Forana de Mallorca.

2.- No tenim constància de cap gestió encaminada a entrar a formar part de l'esmentada Associació.

3.- Tampoc tenim constància oficial de la seva existència. Ho sabem a través d'alguns mitjans de comunicació.

4.- És obvi, per tant, que usa el nom i l'anagrama de l'Associació en forma indeguda.

ESGLÉSIA

MOVIMENT PARROQUIAL

BAPTISMES

JULIOL

Dia 20.- Francesca Neus, filla de Biel Frontera Genovard i de Francesca Carbonell Bergas. 1-3-86

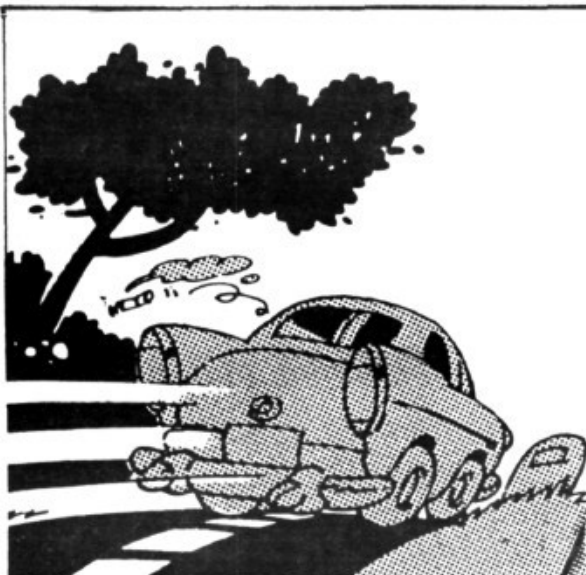
DEFUNCIONS

JULIOL

Dia 21.- Maria Font Ribot, casada, de 83 anys. (Xisqueta)

AGOST

Dia 13.- Miquel Cànaves Mestre, casat, de 76 anys. (Tubet)

Circulant per carretera, mirau prim amb el foc

Si sou fumador, no tireu mai un misto encès o una llosca per la finestra de l'automòbil. Fàcilment podrieu provocar un incendi forestal. Penseu que per calar foc basta mol poc i que els mals ocasionats no tenen remei més que a força de temps.

Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més

Ayúdanos a limpiar el Mediterráneo

Para mantener el Mediterráneo a flote, sigue siendo imprescindible la participación de todos. Ya sabemos cómo hacerlo, respetando ciertas normas mientras navegamos, en los puertos, en las playas... y recordando a quienes mantienen comportamientos anti-ecologistas que el buen estado de las costas es un beneficio para todos.

La Dirección General del Medio Ambiente continúa poniendo los medios.

GOVERN BALEAR

**Conselleria d'Obres Públiques i
Ordenació del Territori.**

Direcció General del Medi Ambient

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
ALIMENTS

Barbarisme	Forma correcta
ALMIBAR	almívar
ANXOA	anxova
ATUN	tonyina
CALDO	brou, suc
FIAMBRES	carns fredes
JAMON	cuixot, pernil
MAIS	blat de les Índies
MANTEQUILLA	mantega
MERMELADA	melmelada
PASTEL	pastís
QUEMA	crema
SIFON	sifó

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ARIANY TEMPS ENRERA

ENTREVISTA A...

Tal volta, pel càrrec que ocupa, fa molt de temps que ja hauria d'haver sortit en aquestes pàgines, l'entrevistat d'avui, però creim que ara, que ja s'apropen altra vegada les Municipals, és el moment més adequat, ja que es pot fer un poc de recompte del que s'ha fet i del que es pensa fer en un futur ja imminent.

Que puc dir de "En Toni Batle", el nostre batle. Crec que tots vosaltres, possiblement el coneixeu més que jo; aparentment reposat, però amb una gran vitalitat i força interior, que l'impulsa a pensar sempre en el bé d'Ariany. "No he cercat res per jo -em diu sempre he anat a cercar el bé pel poble i si m'he mogut o he anat a demanar favors, ha estat pel demés, mai no me n'he aprofitat del meu càrrec per rebre-ne a títol particular".

Es el batle que molts de pobles desitjarien tenir, senzill, humà, i sempre disposat a escoltar. Encara que molts pensin el contrari, molt emprenedor i amb les idees molt clares, sap perfectament el que vol i la manera de conseguir-ho. No va voler prometre ni prometre ara, perquè diu que solament es pot prometre el que es sap en certa manera que es podrà realitzar; en una paraula, tindrà els seus defectes, és humà, però el que ningú no podrà negar-li, és que ha exercit en gran acert el ministeri de batle des d'allà per l'any 79, quan va agafar l'autoritat d'aquest poble, fins avui, solament interrompuda uns quans mesos amb motiu del Decret de Independència, durant els quals va funcionar una junta gestora presidida aleshores per En Joan Curient.

Però anem ja a veure el que ens diu En Toni i comencem per les passades Municipals, com varen esser?

Varen esser molt renyides i no crec que mai més n'hi hagi altres iguals.

Quines candidatures es presentaren?

Es presentà una candidatura d'U.M. una independent recolzada per A.P. i la nostra que també era independent però sense cap lligament polític.

Creus que la gent quan va a votar vota idees polítiques, o creus més bé que es vota a la persona que encapçala la candidatura?

La gent va a votar a persones concretes i passa per complet de totes les promeses electorals que es puguin fer.

Penses que els demés caps de llista

es presentaren amb la ideologia d'A.P. i d'U.M., o tan sols es presentaren baix aquestes sigles per presentar-s'hi?

Crec que no es presentaren amb cap ideologia concreta, de fet, es presentaven també com independents.

Les votacions, com quedaren?

Exactament no record el número de vots, però en el que respecte a regidors la nostra candidatura, en va treure 4, per 2 U.M. i 1 la candidatura de independents A.P.

Quines promeses electorals féreu perquè el poble posàs la confiança en la vostra candidatura?

Cap, solament fer tota la feina que poguéssim pel poble, mai es pot prometre una cosa que no es tengui la certesa absoluta que es pot complir.

Durant aquest temps, quines obres heu duit a terme?

S'ha fet el camp de fútbol, per la qual cosa, es va haver de comprar un terreny i s'hi ha fet molta obra. També s'ha fet un dispensari, s'ha acabat l'edifici de l'Ajuntament, s'ha arreglat "Es Pou Bo", s'ha fet net i enteulat el "Pou Jurà", s'han instal·lat 3 aturallamps, s'ha donat una regada d'asfaltat al camí del camp, al de Calderitx i a la carretera de Petra, s'han arreglat quasi bé tots els carrers veïnals, s'ha fet obra al cementiri, l'entorn de les escoles s'ha vallat...

Per tot això, segurament heu hagut de menester molts doblers, d'on han sortit?

Del lryda, del Consell Insular de Mallorca i de la Comunitat Autònoma. Després també cal tenir en compte els tributs que s'han recollit a Ariany.

Teniu obres previstes d'aquí a les Municipals?

Tenim previstes i aprovades algunes obres entre elles, donar una regada asfàltica als carrers del poble i a la carretera de Sta. Margarida; també asfaltar el camí de "Sa Canova".

I abans d'acabar la legislatura, si no ens fallen organismes superiors, farem l'empedrat del "Camí de sa Marquesa" que és el camí que va de la costa de les monges per les moreres a l'església.

Això del Camí de sa Marquesa, és interessant i tal volta desconegut per gran part d'arianyers, com va sorgir la idea?

De petit, sabia d'aquest camí i era una cosa que duia entre cella i cella, quan férem net aquell tros, ja ho férem a fons per veure com podia quedar i de fet, els projectes ja estan demanats i segurament es durà a terme. Si surt bé, pot estar segur que serà l'obra més interessant que haurem fet, ja que suposarà reconstruir un poc de la

ANTONI PASCUAL RIBOT

-7-

nostra història; has de tenir en compte que aquest camí el va fer construir la primera marquesa que va haver-hi a Ariany, i anava des de s'Auberg a Son Sureda de Manacor.

Per dur a terme aquest projecte, teniu ajuda?

Intentarem que ens ajudi el Consell i ja està el projecte pel pla d'obres i serveis de 1987.

Quines obres penses fan falta, encara que ja s'hagin de dur a terme a la propera legislatura?

Ara mateix, en tenc dues dins el cap que són les primordials: Sanejament i abastament d'aigua a tot el poble, per tal finalitat, ja hi ha el pou fet. Per altra part, posar en marxa el centre per la 3ª edat, per la qual cosa, ja es disposa de terreny per emplaçar-lo.

Pel que veig, penses tornar-te presentar a les properes eleccions?

És una decisió que no prendré tot sol, sinó en grup i la prendré en el moment oportú.

En cas de no presentar-te, no penses que és deixar el poble un poc a l'aire?

Pot sortir qualcú que tenguí idees noves i temps. Encara que no creguis, cansa molt, hi ha molts de problemes. Si no ves que hi ha gent que m'ajuda ja ho deixaria, però veure que hi ha gent que et recolza, confia en tu i et perdona les faltes que puguis fer, m'ajuda a seguir endavant, de totes maneres, ja et dic que és una decisió a prendre en grup i no ara.

A la política n'hi ha que sembla l'agafen com a un negoci, de fet, es parla de comissions per obres, compres, etc. que hi ha de veritat en tot això?

M'imagin que qualque cosa pot haver-hi, però crec que embrutar-se amb aquests aspectes a un poble com Ariany, ja no és tan sols no esser honrat, sinó també perdre tota la personalitat. Personalment, crec que puc anar, pel que respecte a aquest assumpte, amb el cap ben alt. Tenc la consciència ben tranquil·la.

Diguem ara el que penses dels personatges que t'anomenaré. Felipe González?

És un polític que ha fet i fa un excés de feina i tampoc no ho fa tot malament.

Fraga?

És un home que ha donat moltes

gotes de suor per Espanya, però, està clar que els espanyols no el volen com a President de Govern.

Suàrez?

Un home que ha demostrat que sap navegar vengui d'on vengui el vent i li veig un gran futur polític. Ha marcat història, tal volta el que més dins els últims anys. Crec que n'hi ha per molt de temps.

Carrillo?

És el que em cau més simpàtic però no votaria mai.

Albertí?

Un home molt maniobrer, bastant arrelat dins Mallorca.

Cañellas?

Em cau molt bé com a persona i consider que ha lluitat per aquesta Comunitat Autònoma en la mesura de les seves possibilitats.

Fèlix Pons?

Un dirigent del PSOE, al qui reconec una gran talla política. Té el premi a la seva constància.

I ara ja per acabar, els vols dir qualque cosa als arianyers?

Gràcies pel recolzament que sempre m'heu donat i vos deman que vos esforceu per anar units i afrontar nous problemes que puguin venir.

Problemes, que gran part del poble espera seguir resolguent baix la batuta d'En Toni, crec que també són molts els arianyers que et donen a tu les gràcies per haver-los guiat aquests anys sempre tot lo bé que has sabut i pots estar segur que aquest recolzament al qual fas al·lusió el tendràs sempre si segueixes per aquests camins que sembla t'has marcat.

Biel Tovell

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA

Estampes populars

COMUNITAT AUTONOMA DE LES
ILLES BALEARS*Conselleria d'Educació i Cultura*

ENGUANY TAMBÉ FAREM LES VACANCES A MALLORCA: DE BARCELONA A CA'N PICAFORT

Pujam a l'avió a Barcelona, i abans de fer una lectura atenta a dos articles del diari, ja ens trobarem sobre la costa mallorquina, i els relleus impressionants del Puig Major, i de tota la seva serra amb el castell d'Alaró del qual recordem un dinar de porcella i de deliciosos acompanyaments que la boca se'ns fa aigua. Si la cuina és una ben evident manifestació de la cultura d'un poble - i sobre això ja no hi ha discussió possible - ben justament es pot dir que Mallorca, per aquesta i els seus fruits de terra i de mar, ocupa uns dels primeríssims llocs del món. I deixeu-me dir després de sobrevolar l'estudiada i feliç quadrícula dels camps verds de diversos tons entre cadmis i marrons, i la seva fina disseminació de casetes, a la manera d'altre poble i d'altra gent: Déu guardi Mallorca!

Tan bon punt arribem, anirem a fer una visita a la ciutat i a la seva lluminosa i finíssima badia i deambularem pels seus carrers, i pel Born, i anirem a la Catedral per veure'n i respirar-ne el seu interior tan clar com no trobaríeu en cap altra catedral gòtica del món, i la seva originalíssima i sensacional decoració de Gaudí. I també ens acostarem a mirar-nos tota l'orfebreria d'aquell gòtic de pedra ataronjada de la Llotja i Monti-Sion, i la finesa de Sant Francesc, i el seu sepulcre de Ramon Llull i el seu tan serè i gran i

evocador i místic claustre i l'escenogràfic castell de Bellver, tan ben dibuixat i tan bellament bastit, al vells palaus, i els seus patis i les seves cisternes amb "les entrades famoses -entrades gegants- totes harmonioses, totes ressonants" -com diu en Miquel dels Sants Oliver. I tot això ho farem part a peu, part caminant i part amb el taxi que condueix un home de Muro que, de molts anys, és el nostre guia i pel qual no hi ha cap secret a l'illa, i és la discreció, la serietat, el seny i la bondat. I també, ben segur, visitarem unes coves, i la impressionant estança de déus i herois del Torrent de Pareis, i la seva Calobra en el qual vàrem oir, fa uns pocs anys, una inoblidable "Balanguera". I també, si Déu ho vol, anirem a Sóller, i al seu port amb el seu tramvia de joquina a enlluernar-nos de la glòria del seu sol i del seu mar i dels seus tarongers i dels seus silencis i de la seva laxitud. I, si també és possible, ens arribarem a Miramar per tal de posar damunt d'aquelles mudes pedres unes senzilles flors a manera de record de la gegantina figura del Doctor Il·luminat que fou Ramon Llull, i a Valldemossa amb el seu llegendari record de la Beateta.

I arribarem, a la fi, al món, al nostre món de Ca'n Picafort, a la badia d'Alcúdia, plena de mar, de llum, i de pins, i d'arena, i farem la nostra

vida de cada dia en aquest anexe de l'Hotel Jaume II -no en diguem mai Jaime II- sota la matriarcal vetlla d'una padrina que és un tresor i el bon saber fer i bon govern de l'amon Miquel J. Puigserver. I farem cada dia el nostre bany de sol i de mar a la nostra platja de cada dia que és la de Son Bauló, tan feta a la nostra mida en aquella zona d'aigua tèbia i tan clara on trobes més d'un peix que et besa els peus. I viurem amb tots els entranyables veinats de Ca'n Picafort, margalidans, poblers, mureros, i inqueros que de Ca'n Picafort n'han fet la seva segona casa. I anirem cada dia a fer les nostres passetjades de tarda i de vespre pel passeig de vora el mar i a prendre al Bar Viena un estudiat gelat mig de pirotècnia mig de fira que encaixa tan bé en l'hora i la placidesa i la musical calma de l'ambient. I anirem cada dia a cercar el nostre Diari de Mallorca a Casa Rossa i el meu diari del principat a la tarda al quiosc que trobem passat Can Grimalt, i anirem els diumenges a la Parròquia on s'ha sabut donar mallorquinitat i l'europeïsm que el Vaticà II i l'hora del nostre món d'avui demana. I visitarem també els petits o grans supermercats: el de s'Aspa, Can Canals, tan ben proveït sempre de formatge de tota mena, el de Can Serra on trobareu especialment un gran assortiment de carns i uns colomins que en mans d'una bona cuinera esdevindran senzillament inoblidables i Can Perelló on sempre tenen un magatzem inesgotable de fruita i dels millors i més ben elaborats suc de fruita. Lloat sigui Déu que els nostres dies a Barcelona són ben comptats i que ja no hem de tardar gaire a compartir, amb tants i tants bons amics, l'aire i les silencioses i fines hores d'aquest Can Picafort on mai hi hem sentit estranys i sempre ens |hem sentit nostre.

Lluís Sorribes i Mas
Revista CAN PICAFORT

* El darrer diumenge de juliol es va celebrar a Ariany el 47 Aniversari de la seva independència. El vespre, a la Plaça Major es va fer una mica de festa, hi va haver coca i sangria per a tots, i una parella de pellassos i el duo Calabruix s'encarregaren d'animar la vetlada.

* Els darrers dies dels mes d'agost se celebren a Ariany les festes en honor a la seva Patrona la Mare de Déu d'Atocha. El primer acte va tenir lloc el divendres a la Plaça Major: ball mallorquí per part del grup Puig de Bonany de Petra.

El dissabte, el matí hi hagué jocs infantils, durant els quals es repartiren estels i mitloques, que més tard amollaren al Pou Bo.

També s'horabaixa, a ses Barqueres, hi hagué una tirada de guàtleres pels socis de la Societat de Caçadors d'Ariany. En Joan Salero va esser el guanyador del trofeu, donat per l'Ajuntament.

Baix el títol de "Ariany ahir i avui" s'inaugurà a la sala de l'Ajuntament una curiosa exposició de fotografies originals de Joan Ferrer.

De la vetlada del dissabte, cal destacar sens dubte l'espectació que va despertar el grup l'Avantgarde, amb el seu show, sort que a s'acabatall va quedar aclarit si eren uns o unes, perquè ja n'hi havia que en tenien mal de ventre ferm.

El diumenge de bon matí no varen faltar ni el dimoni ni ses xeremies per recollir S'Aufabeguera.

Olorosa aufabeguera que es va repartir al llarg de la solemne Missa oficiada per D. Pere Ribot T.O.R., D. Jaume Genovart T.O.R., i D. Guillem Bauçà T.O.R., fills d'Ariany. Va cantar el coro Parroquial i va ballar el ball de l'Oferta s'Esbart d'Auberg d'Ariany.

Acte seguit, i a l'Ajuntament es va retre homenatge al qui fou regidor del nostre Ajuntament, Bernat Salom Curient

I s'horabaixa tinguérem futbol, arianyers i mariandos es disputaren el trofeu donat per l'Ajuntament d'Ariany. El F.C. Mariense va esser el guanyador.

El festival de diumenge vespre va esser de lo més variat, un grup de cantants colombins, un saltimbanquí amb un llit elàstic, una parella d'humoristes i, com a plat fort de la vetlada, un grup de dansa africà, de Senegal, que malgrat la serena que feia per Ariany anaven ben primers de roba (i prest començaren a suar, era de veure de quina manera es movien aquelles dones al so dels timbals)

El dilluns també tinguérem festa, i els principals protagonistes varen esser els al.lots: a la plaça Major hi hagué jocs infantils, carreres de sacs, de cintes, joies,... i s'horabaixa grans i petits, tots amb

bicicleta partiren de davant l'Ajuntament cap a son Huguet, prengueren un refresc, i altra volta cap al poble.

El capvespre el grup Cucorba es cuidà també de divertir-los amb els seus jocs, cançons i balls. I de debò que ho va aconseguir.

El vespre, i per no perdre sa costum, tinguérem comèdia. El grup de teatre d'Es Molinar va posar amb escena l'obra "S'Herència del tio Pruna". Molts pocs foren els que arribaren a sabre de què anava l'obra perquè més allà de sa tercera fila no es podia entendre res del que es deia damunt l'escenari.

A l'entremig de la comèdia se varen entregar els premis als participants del II Concurs de narrativa curta "Fulleta d'Ariany".

I com a fi de festa no va faltar tampoc la gran traca.

* La participació al II Concurs de Narrativa no ha estat enguany tan nombrosa com l'any passat, sols han estat nou els candidats als premis.

Els guanyadors són els següents:

1ª Categoria (fins a 11 anys)

1er Pere Obrador Bauçà

2on Jaume Capó Sansó

2ª Categoria (més de 11 anys)

1er Tomeu Zuzama Rigo

2on Margalida Taberner Ribot

3er Francisca Maria Caldentey Mestre.

Els primers premis seran publicats en aquesta revista.

NOTÍCIA DEL MES

Ja fa uns quants mesos, s'està parlant, i no poc, de la residència per la 3ª edat, idò bé, la notícia que circula aquests dies per Ariany, és que s'ha fet donació d'un terreny dins Son Siurana d'uns 500 a 600 m², per construir dita residència. Com sia que aquest terreny té difícil accés, la Congregació de Religioses Franciscanes, també ha fet donació del jardí que dóna a la placeta, suposant també uns 100 m². D'aquesta manera, i pel carrer Major, es podrà entrar a la futura Residència pels nostres majors. Esperem que ara que hi ha el terreny, no quedi tot en això sinó que es posin aviat en marxa les màquines i prest es pugui inaugurar aquesta obra que tants de vellets arianyers ja estan esperant.

PERSONATGE DEL MES

Aquest mes, no serà un sinó dos personatges: En Miquel Rovad i En Jaume de sa Farinera. Que perquè? Idò perquè ells són els que es cuiden cada any per la festa de què es pugui repartir l'alfabaguera. El diumenge matí, quan totes les mares ja comencen a preparar la porcella, En Miquel i En Jaume, s'aixecan i a so de xeremies passen per totes les cases on les dones ja tenen preparats els rams d'alfabaguera que han anat cuidant tot l'any, per poder oferir a la Patrona. D'aquesta manera, un ramet aquí, dos allà, es recullen un parell de sacs, que després es reparteixen el temps de l'ofrena a la Missa Major. Esperem que no es cansin i que puguin seguir recollint per molts anys.

DIUMENGE, DIA 13 DE JULIOL S'OBRI EL PERÍODE DE CAÇA

Dia 30 de juny es publicà en el Bolletí Oficial nº 20 de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, l'Ordre del Conseller d'Agricultura i Pesca, per la que es fixen els períodes hàbils de caça a Balears i les vedes especials establides per a la temporada 86-87.

Durant el període de caça menor, els dies hàbils són els dimarts, els dijous, els dissabtes, els diumenges, els festius de caràcter nacional i el de dia 26 de desembre.

La caça del conill quedarà oberta, a Mallorca, diumenge dia 13 de juliol. Fins dia 20 de juliol sols es podrà caçar amb ca podenc o aus de falconeria els dimarts, els dissabtes i els diumenges.

A partir de dia 20 de juliol, se podrà caçar amb cans podencs els dimarts i els dissabtes i amb armes de foc els dijous i els diumenges. La caça del conill acaba el primer diumenge de gener de 1987.

MITJA VEDA

El període de mitja yeda va començar dia 24 d'agost i durarà fins el quart diumenge de setembre. Durant aquest període es podrà caçar la guàtlera, la tórtora i el colom salvatge, així com el conill i el corb. Els dijous i diumenges es podrà caçar amb armes de foc i cans d'armada; els dimarts i dissabtes sols amb cans podencs.

CAÇA MENOR

A excepció del conill, el període hàbil per a la caça menor en general i aus acuàtiques comença el quart diumenge de setembre i acaba el quart diumenge de gener.

PROTECCIÓ DE LA CAÇA EN GENERAL

Queda prohibit caçar amb armes d'aire comprimit o rifles de calibre 22.

Queda prohibida la tinència i utilització per a la caça de reclams magneto-fònics per atreure els animals; la lliga i els ceps o balletes. L'ús de filats verticals fixos (anomenats japonesos) requereix un permís especial que solament es concedeix per raons científiques per a l'anellatge de les aus. Queda prohibida la caça des d'embarcacions a motor.

Com a conseqüència de l'escàs o nul interès esportiu de les poblacions baleariques de les espècies que s'es-

menten, se'n consideren en veda les següents: sabellí; rasció; cama-roja i curlera. Així mateix, es prohibeix la caça de la llebre, excepte en els terrenys sotmesos a règim cinegètic especial on el SECONA n'autoritzi expressament la caça, havent comprovat prèviament que s'hi han produït danys greus en els cultius. Aquestes poblacions resten subjectes a tots els efectes al que es disposa en el Reial Decret 3181/1980 i es consideren espècies protegides a l'àmbit balear.

Es prohibeix l'exercici de qualsevol classe de caça, excepte la del conill, a l'illa Dragonera, l'illa Conillera i els illots pròxims, Es Vedrà, Es Vedranell, Tagomago, S'Espalmador, S'Espardell i els illots pròxims. Es prohibeix l'exercici de qualsevol classe de caça als penyasegats de la costa nord-oest de l'illa de Mallorca, des del Port de Sóller al Cap Formentor, així com a l'albufera d'Es Grau i Es Prat a l'illa de Menorca.

ESPÈCIES PROTEGIDES

Les espècies estrictament protegides són les següents:

Mamífers: Eriçó, totes les espècies de rates pinyades, vell Marí.

Aus: Cabussos, setmessons i soterins, virots i Baldrigues, noneta o Paio, pelicà, corb Marí, soteler o boix, bitó, suís, orval, agrons, esplugabous i torets, cigonyes, bec planer, ibis negre, flamenc, cignes annera blanca, annera canyella, sel.la marbrenca, parda, mo-

retó cabussó, peixetera de cap blanc, peixetera grossa, annera carablanca. Totes les aus de presa diürnes (àguiles, milanes, esparvers, arpelles, voltors, miloques, falcons i xorics) Grues, rasclets, guatllera maresa, sisó, garsa de mar, tirullil·los, fuell de collar, fuell gris, picaplatges, corriols, batallaire, cama-roja pintada, cama-verda menuda, cama verda, becassineta, xivitona i Valona, cegalls de mosson, curlera de bec fi, curlera, cegall reial, bec d'alena, avisador, escuraflassos, corredor, guatllera de mar, paràsits, gavina de cap negre, gavinó, gavina de bec prim, gavina polar, gavinot, gavina cendrosa, gavina roja, gavina de tres dits, fumarells, llambrítes, pingdai, cadafet, pingdai de bec prim, cucui, cucui reial. Totes les rapaces nocturnes, òlibes i mussols. Enganapastors, falcies, arner, abellarol, gaig blau, puput, picot verd, formiguer, terrolot de prat, calàndria, cucullades, oronelles, cabots, titines, xètxeros, cap-xerigany, passaforadí, cotoliu, xalanbrins, rossinyols, boscarriers, boscalers, bosquetes, busquerets, ulls de bou, reietons, butxaqueta, menjamosques, vitracs, coes-blancues, coadreta, passeres, coa-roges, ropits, blaveta, tord flassader, ferrericos, teixidor, mellerenga de bigotis, pela-roques, raspinel·l, hortolà groc, hortolà coll-negre, hortolà de canyar, hortolà blanc, pinçans verderol menut, trencapinyons, pinçà borroner, durbec, gorrió foraster, gorrió d'ala blanca, estornell rosat, oriol, gralles.

PASSATEMPS

-11-

TEST CULTURAL

- 1) De quin poeta espanyol es produeix enguany el cinquantenari de la seva mort.

*Antonio Machado
Federico García Lorca
Joan Maragall
Joan Alcover*

- 2) Qui va escriure l'obra de teatre "Ses Tietes"

*Joan Bonet
Tous i Maroto
Joan Mas
Alexandre Cuèlllar*

- 3) Qui va compondre l'òpera "Tristan e Isolda"

*Bizet
Falla
Wagner
Verdi*

- 4) A quina ciutat va néixer Jaume II rei de Mallorca?

*Manacor
Barcelona
Montpeller
València*

- 5) Un emperador romà, va tenir al seu exèrcit tropes de foners balears. De quin emperador es tracta?

*Nerón
Julio Cesar
Calígula
Augusto*

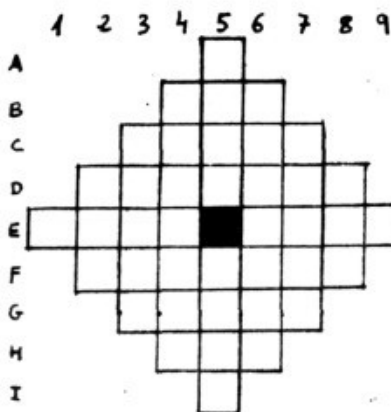

LLETRES BARREJADES

Intentau trobar el nom de deu capitals de països d'Europa.

A H E L S I N K I B
D F S A N E T A K L
L K J H D S S B N M
O J L I L I S B O A
N A G A R P R T Y U
D F G A S O D D E R
R E P Q W R M X A S
E Z X C V B N A D M
S C V A R S O V I A
X O M L O C O T S E

LLETRES CREUADES

HORITZONTALS: A.- Darrera lletra de l'alfabet. B.- Número màgic. C.- Tirar-se des d'una altura per caure de peus a un lloc més baix. D.- Telègraf òptic emprat per dirigir la circulació. E.- Present indicatiu verb pecar. Excessivament gras. F.- Pany de maleta. G.- Lloc on no arriba el vent. H.- Home amb el cabell entre castany clar i groc d'or. I.- Símbol químic del sofre.

VERTICALS: 1.- Consonant. 2.- Mancat d'humitat. 3.- Dormir sense jeure. 4.- Home que treu les portadores de la vinya i carrega els carros per a transportar la verema. 5.- Nom de la darrera lletra de l'alfabet. Reflexió del so a les parets (PI.) T.- (PI) Lloc on es treballa en la fabricació de l'oli. 7.- Desposeir algú de les coses que li pertanyen. 8.- Filats o xarxa per pescar o per caçar aucells. 9.- Consonant.

PENSAMENTS

- Parlau de Déu i no creieu en els homes...
- Parlau d'amor i no sabeu estimar...
- Parlau de justícia i feis lleis injustes...
- Parlau d'ordre i només creieu en la força...

Parlau de Pau i fabriqueu armes...
Parlau... i Parlau... i
Parlau...
i i i CALLAU!!!

(Salvador Vidal)

- L'home es defineix per la seva capacitat d'estimar.

(J.M. Martin Patino)

REFRANYER

Aquí teniu un parell més d'acudits del refranyer popular. No tenen cap connexió entre sí. Únicament així com els vaig recollint els escric aquí.

- *Tal pare, tal fill.*
- *Si li sap greu, que s'estiri es lleu*
- *Té ventura qui la procura*
- *Sa feina és santa i assanta*
- *Qui molt braveja, de qualque part coixeja.*
- *Ase sia qui d'ase se fia.*
- *Gent de Randa, gent de Tanda voltros heu tornat dolents (mal vos caiguessin ses dents la mitat per cada banda)*
- *Lo millor per curar un costipat, és un xarop de llençol.*

RACÓ POÈTIC

Substitueix l'apartat que habitualment dedicava a les glosades per dedicar-lo a transcriure poemes destacats de la poesia catalana. Començarem per fragments del poema titulat "La Balanguera" de Joan Alcover, poema molt arrelat dins el sentit popular fins el punt que està acceptat quasi bé per tot el poble mallorquí com l'himne patri.

La Balanguera misteriosa
com una aranya d'art subtil
buida que buida sa filosa
de nostra vida treu el fil.
Com una parca bé cavil·la
teixint la tela per demà.
La Balanguera fila fila
la Balanguera filarà...

Girant la ullada cap enrera
guaïta les ombres de l'avior
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor
sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar.
La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà...

De tradicions i d'esperances,
tix la senyera del jovent,
com qui fa un vel de nuïances
amb cabelleres d'or i argent.
De la infantesa qui s'enfila
de la vellura qui se'n va.
La Balanguera fila fila,
la Balanguera filarà.

Xep a Xep

ADEU FESTES!!

Sí, pasaron las fiestas. Y se terminaron las vacaciones. A partir de ahora, ¡¡jal curro!!

Tengo que reconocer que con estas fiestas patronales me he equivocado. Predije un gran movimiento de autoridades y "gent de postim" y al final nos hemos quedado en... familia reducida. "I és que a aquesta gent fa molt mal fer-li es comptes. I a més són un poc caparruts; basta que els digueu blanc per ells fer negre".

"Així i tot... lo que és seu dóna-li" Hay que reconocer que la organización fue buena -"tampoc no era molt mal de fer"- y que el programa, en conjunto, resulto aceptable. Eso sí, cuando digo programa me refiero al conjunto de actos, que no al librito que anunciaba. Porque de este... "ja en parlarem, que no té desperdici".

ANEM-HI

"Com que no vos vull deixar amb s'enderré vos en parlaré ja, encara que supòs que sa majoria ja ho sabeu. ¡Quin desastre!! Això fa empegueir!! Fou una vergonya, no hi pos cap dubte!!

Sí, me refiero al innumerable número de faltas de ortografía que se cometieron en la redacción del programa. Más de SETENTA faltas en cinco páginas. O 20 en 16 líneas o 3 en una misma palabra. Todo ello, sin duda, records dignos de figurar en el "Guines".

Siempre estamos en las mismas. Lo malo no es equivocarse, lo malo es no querer rectificar, porque lo de las faltas en los carteles, no es nuevo desgraciadamente sino que ha sucedido y sucede en casi todos los anuncios públicos del Consistorio.

Es muy loable su interés en escribirlo en nuestra lengua, pero ¡caray! haciéndolo correctamente.

"Ningú no els pot obligar -encara no- que sabin escriure es mallorquí correctament -de fet i quasi amb llàgrimes als ulls he de reconèixer que en aquest apartat estic també ben peix-però al manco s'ha de procurar trobar una persona que pugui fer ses oportunes correccions".

"Si un ho fa així, no s'ha d'empegueir després quan veu es desastre que ha fet... ni s'han d'agafar moneies

perquè qualcú tengui sa valentia de dirlos-ho o escriure-ho.

"Ara bé, ja ho diu ben clar un refrany mallorquí: "qui té sa coa de palla...".

SA PREMSA

Pues sí, uno de estos días pasados, la prensa local y más concretamente el diario "Baleares" se ocupó de nosotros los arianyers y no precisamente con buenas palabras aunque sí con toda la razón. El artículo era muy interesante y venía a tacharnos de poco menos que irresponsables y desde luego muy pasotas por el tema de "s'aigo d'es camp".

¿Cómo podrá ser, se preguntaban, que con la cantidad de millones que se han invertido y el poco tiempo que falta para la definitiva puesta en marcha, los arianyers no sepan todavía ni qué ni cómo ni quién va a cultivar los campos?

"Bona pregunta, vaig dir jo, sí senyor. Ara bé, si un coneix un poc es poble d'ARIANY i sa seva gent millor, sa pregunta té una resposta molt senzilla: som així. Desgraciadament, som així. I jo deman: no podríem canviar un poc, o un molt, encara que només fos per una vegada?"

UNA ABSENCIA IMPORTANT

Volviendo a las fiestas, todos recordaréis que el homenaje esta vez se montó sobre la persona de Bernardo Salom (q.e.p.d.) y no vamos a entrar en polémicas de si el mismo era o no precedente poque ya sé sabe que en estos casos hay opiniones para todos los gustos. Sin embargo sí noté a faltar la presencia de una persona... Jeroni Albertí.

"Com enteneu voltros que qui se

posa a cap de banc d'es condol en es seu funeral, no estigui present a un acte com aqueix? Mal d'entendre no?"

UNA FOTO... D'HISTÒRIA

"Vaig anar, com quasi tots voltros, a s'exposició de fotos d'En Joan Ferrer i en vaig veure una que em va cridà s'atenció per dos motius: és sa foto de l'església feta de nit. Aquella on es veu l'església molt ben il·luminada. Tots quants hi érem coincidírem que és preciosa. I s'altre motiu és que és una foto que avui ja no es podria fer. Què perquè? Senzillament perquè ja hi ha més de sa meitat de llums que no s'encenen... encara que fa només un parell d'anys que se posaren o se mig posaren".

"Està ben clar que per fer es programa de partit per presentar-se a ses pròximes eleccions municipals, no tendran moltes dificultats a s'hora d'apuntar ses coses que han de fer. Bastarà recordar tot quant hi havia per fer fa quatre anys... i apuntar tot lo mateix. ¡Totes segueixen igual que abans!"

Fins s'altra. Fareu bonda?

Ho esper. Així n'hi haurà menys de dolents

TOPHOLET

SOLUCIONS

TEST CULTURAL

- 1) Federico García Lorca
- 2) Joan Bonet.
- 3) Wagner.
- 4) Montpellier.
- 5) Julio César.

LLETRES BARREJADES

A	H	E	L	S	I	N	K	I	B	
D	F	S	A	N	E	T	A	K	L	
L	K	J	H	D	S	S	B	N	M	
O	J	L	L	I	L	I	S	B	O	A
N	A	G	A	R	P	R	T	Y	U	
D	F	G	A	S	O	O	D	E	R	
R	E	P	O	W	R	M	X	A	S	
E	Z	X	C	V	B	N	A	D	M	
S	C	V	A	R	S	O	V	T	A	
X	O	M	L	O	C	O	T	S	E	

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS: A.- Z. B.- Set. C.- Botar D.- Semàfor, E.- Peca. Obés. F.- Cadenat. G.- Recer. H.- Ros. I.- S.

VERTICALS: 1.- P. 2.- Sec. 3.- Becar. 4.- Somader. 5.- Zeta. Ecos. 6.- Tafones. 7.- Ro-bar. 8.- Ret. 9.- S.